

sygn. akt I C 2052/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Mateusz Janicki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 21 grudnia 2022 roku w W.

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przeciwko **Uniwersytekiemu Centrum (...)** w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki 2 338,20 zł (dwa tysiące trzysta trzydzieści osiem złotych dwadzieścia groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 21 maja 2022 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki 4 058 (cztery tysiące pięćdziesiąt osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

O kosztach sąd orzekł na podstawie odpowiedzialności za wynik procesu stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.c. Pozwana jako przegrywająca obowiązana jest zwrócić poniesione przez powoda koszty. Na koszty te złożyły się:

- 1 341 zł opłaty od pozwu,
- 17 zł opłaty skarbowej od złożonego dokumentu pełnomocnictwa,
- 2 700 zł wynagrodzenia radcy prawnego, które zostało ustalone jako suma 2 400 zł zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 300 zł zgodnie z § 2 pkt 3 w zw. z § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Taki sposób ustalenia wynagrodzenia pełnomocnika wynikał z przebiegu niniejszego postępowania. Postępowanie to bowiem „w wyniku skutecznego wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty” (vide § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia) stało się postępowaniem o 2 878,20 zł z odsetkami za opóźnienie – tym samym postępowaniem o kwotę „powyżej 1 500 zł do 5 000 zł”. O ile zatem powódka niewątpliwie zmuszona była do wytoczenia powództwa o całą kwotę (26 800,20 zł), o tyle w zasadniczej części sprawa zakończyła się na etapie postępowania upominawczego uprawomocnieniem nakazu zapłaty. Niezasadne byłoby zatem ustalanie wynagrodzenia pełnomocnika w całości w oparciu o stawki z postępowania zwykłego (§ 2), mimo że postępowanie w zasadniczej części zakończyło się w postępowaniu upominawczym.

Dla zobrazowania problemu, weźmy jako przykład: zaskarżenie nakazu zapłaty wydanego na kwotę 3 000 000 zł jedynie co do 25 zł. Oczywiście jest, że w takiej sytuacji powód, któremu nakazem zapłaty przyznano wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 7 200 zł (§ 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych) nie nabędzie wynagrodzenia w stawce 15 000 zł zgodnie z § 2 pkt 8 tego rozporządzenia w związku z kontynuowaniem przez pozwanego sporu co do 25 zł. Inne postawienie rzeczy prowadziłoby w istocie do efektu niemożności zaskarżenia nakazu w razie zawyżenia dochodzonego roszczenia o kwotę rzędu 25 zł, bowiem

nawet w razie wykazania swoich racji byłoby to skrajnie nieopłacalne, bowiem wprowadzie powództwo co do 25 zł byłoby oddalone, jednakże równolegle zasądzone wynagrodzenie w o wiele wyższej stawce.

Skoro zatem powódka zmuszona była do wytoczenia powództwa w postępowaniu upominawczym o 26 800,20 zł – należne jej było wynagrodzenie w wysokości 2 400 zł (§ 3 ust. 1 pkt 5 ww. rozporządzenia).

Ponieważ w postępowaniu zwykłym spór był kontynuowany o zaledwie 2 878,20 zł – należało dokonać w świetle § 3 ust. 2 rozporządzenia zwiększenia zasądzanego wynagrodzenia. Zwiększenie to należało jednak uwzględnić wg stawki z § 2 pkt 3, bowiem w takiej wysokości „skutecznie wniesiono sprzeciw” w rozumieniu § 3 ust. 2 rozporządzenia. Zwiększenie to wynosi 300 zł (różnica między 900 zł a 600 zł tj. między stawką z § 3 ust. 1 pkt 3 i stawką z § 2 pkt 3).

ZARZĄDZENIE

- odnotować uzasadnienie;

- odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki r. pr. A. przez umieszczenie w portalu informacyjnym.

W., 13 stycznia 2023 roku asesor sądowy Mateusz Janicki